

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
אגף המשמעת

ה' טבת תש"ע
22 דצמבר 2009

המש 5269-2009

אל:

הסמנכ"לים הבכירים למינהל ומשאבי אנוש במשרדי הממשלה וביחידות הסמך
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, המוסד לביטוח לאומי
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, רשות שדות התעופה
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, חברת דואר ישראל
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, שירות התעסוקה
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, רשות השידור
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, רשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, כנסת ישראל
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, מבקר המדינה
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, בית הנשיא
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, רשות העתיקות
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, כנסת ישראל
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, מבקר המדינה
הסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, בית הנשיא

הנדון: מקבץ פסיקה של הדין המשמעתי

בחוזר זה, אבקש להביא בפניכם מקבץ פסקי דין נבחרים העוסקים בדין המשמעתי, אשר יצאו במהלך החודשים אוקטובר – דצמבר מפתחו של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה (להלן – בית הדין למשמעת).

אבקשכם להקפיד ולהעביר את המידע המובא בפניכם לכלל עובדי המדינה, דבר אשר יסייע רבות לעבודתנו באגף המשמעת בנציבות שירות המדינה, בהטמעת ערכי המשמעת בשירות המדינה ובהנחלת ערכי טוהר המידות ושמירת ניקיון הכפיים המהווים את אבני היסוד עליהם מושתת השירות הציבורי כולו.

בחודש ספטמבר ניתן פסק דינו של בית הדין למשמעת, בד"מ 83/08 **נציבות שירות המדינה נ' פלוני** -המדובר בעובד שהורשע בעבירות של דיווחים כוזבים, אשר כתוצאה מהם נהנה מתשלומים להם לא היה זכאי. בית הדין למשמעת שב והדגיש את החומרה הנודעת לעבירות של דיווחים כוזבים, חומרה אשר אינה נבחנת דווקא על פי הנזק הכספי שנגרם לקופה הציבורית, אלא נעוצה בפגיעה באמון הנעוצה במעשים אלו. כמו כן, בית הדין בגזר דינו, שם דגש לעובדה כי ככל שעובד מדינה נושא במשרה רמה יותר, כך יש מקום לדרוש ממנו שיקפיד יותר במסגרת מילוי תפקידו על טוהר המידות ועל התנהגות ההולמת עובדי מדינה.

בסופו של יום, בית הדין למשמעת הגיע לכלל מסקנה כי אין מנוס מפטוריו של העובד משירות המדינה, תוך שנתן משקל, בין היתר, גם לעובדה כי מספר שנים קודם לכן הוגשה כנגד העובד תובענה משמעטית:

"הנאשם התריס במצח נחושה כלפי הנורמות שחייבו אותו כעובד מדינה, ולמעשה ערער על הנורמות הבסיסיות האמורות למנוע כל אדם ישר דרך מקבלת שכר עבודה בדרכי רמייה... הנאשם, אשר הקלו בעונשו בתיק בד"מ 16/03, האמור, מתוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, לא השכיל לאמץ לו דרך התנהגות של עובד ממושמע, המקבל מרות ופועל לפי הנהלים המחייבים. תחת זו סיגל לעצמו לאורך זמן, וכדרך התנהלות יומיומית, דרכי דיווח בהם הערים על המעבידה (קרי: המדינה) וקיבל ממנה שכר ותשלומי כסף להם לא היה זכאי."

בחודש אוקטובר 2009 ניתן פסק דינו של בית הדין למשמעת, בד"מ 118/03 נציבות שירות המדינה נ' פלוני – פסק הדין עניינו בעובד אשר לאחר פרישתו משירות המדינה הורשע על ידי בית הדין למשמעת בגין עבירות של הטרדה מינית וכן בגין מעשים בעלי אופי שונה, אשר בוצעו שעה ששימש בתפקיד בכיר במשרד המשפטים. בית הדין למשמעת ראה בחומרה רבה את מעשיו של העובד, וגזר עליו, בין היתר, פסילה משירות המדינה עד הגיעו לגיל 67. בפסק הדין הודגש כי פער הכוחות בין העובד למתלוננות נוכח תפקידו הניהולי הבכיר של העובד מהווה נדבך נוסף של חומרה במעשיו, כאשר נוכח בכירות תפקידו נדרש ממנו סטנדרט התנהגות גבוה. בית הדין למשמעת גם עמד בהרחבה על המדיניות המחמירה הנדרשת במקרים של הטרדה מינית בשירות המדינה, בציינו כי הביטוי המחמיר כלפי עבירות של הטרדה מינית בשירות המדינה נעוץ גם בפגיעה הנגרמת כתוצאה מעבירות אלו בתדמיתו של שירות המדינה. בהקשר זה הפנה בית הדין לעש"מ 11976/05 חליל רוחי נ' נציבות שירות המדינה [טרם פורסם], שם נקבע כי:

"מעשי הטרדה מינית המתרחשים בשירות הציבורי פוגעים פגיעה קשה לא רק באדם הנפגע ממעשים אלה, אלא גם בדמותו של השירות הציבורי ובאימון שהציבור רוחש לו. ההטרדה המינית כרוכה בפגיעה עמוקה בכבודו של הפרט הנפגע; התייחסות לאדם המתמקדת במיניותו ולא בהווייתו כאדם, היא התייחסות המבזה ומשפילה את עצמיותו, את גאוותו ואת צנעת פרטיותו. היא פוגעת בערך השוויון בין המינים, ומנציחה דעות קדומות ומושגים של עליונות ונחיתות בתחום המיני, שמקומם לא יכירם בחברה מתוקנת.

ההטרדה המינית בתחום יחסי עבודה, היא חמורה במיוחד. יש בה לא רק מסממני ההשפלה והביזוי המתלווים לכל הטרדה מינית, אלא גם מיסודות ניצול המעמד של ממונה ביחס לעובד הכפוף לו והתלוי בו. אלה מוסיפים מימד של חומרה מיוחדת למעשים. יחסי מרות מעצימים את כוחו של הממונה ומחלישים את יכולת ההתמודדות של הכפוף לו; הם מקשים על העובד המוטרד להתמודד עם ההטרדה המינית מחשש פן יבולע לו במקום עבודתו ובפרנסתו. פערי הכוחות בין המטריד למוטרד מתעצמים במצבים כאלה ומחייבים התייחסות ערכית מיוחדת."

אני רואה חשיבות רבה בהעברת תמציות הפסיקה לכלל העובדים וזאת מתוך אמונה כי מתוך פסקי הדין אלו יכולים העובדים ללמוד על ערכי טוהר המידות ושמירת ניקיון הכפיים הנדרשת מהם, כך שלא ייכשלו בעבירות משמעתיות.

אני תקווה כי קובץ זה יהא לכם לעזר ויעשה בו שימוש משכיל. (לנוחיותכם, צורף תוכן עניינים לקובץ זה).

בברכה,

אסף רוזנברג, עו"ד
ממונה בכיר (משמעת)

העתק:

מר מני מזוז - היועץ המשפטי לממשלה
מר משה לדור - פרקליט המדינה
מר שמואל הולנדר - נציב שירות המדינה
המנכ"לים במשרדי הממשלה, יחידות הסמך והגופים הכפופים לאגף המשמעת
מר יעקב ברגר - המשנה לנציב שירות המדינה
מר שי ניצן - משנה לפרקליט המדינה (עניינים מיוחדים)
מר מוטי אהרונ - סגן נציב שירות המדינה (משרדי ממשלה ויחידות הסמך)
מר יוסי קינר - סגן נציב שירות המדינה (מערכת הבריאות)
מר אלי אברבנאל - פרקליט מחוז ירושלים (פלילי)
גבי לילי בורשנסקי - פרקליטת מחוז חיפה (פלילי)
מר דן אלדד - מנהל תחום תפקידים מיוחדים, פרקליטות המדינה
מר נתנאל לויט - מנהל אגף חקירות משמעת
היועצים המשפטיים במשרדי הממשלה, יחידות הסמך והגופים הכפופים לאגף המשמעת

מקבץ פסיקה לחודשים אוקטובר - דצמבר 2009

תוכן עניינים:

עמודים

עבירה

שליפות מידע ממחשבים

- 1..... פסיקה של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך פלילי
- 2..... פסיקה של בית הדין למשמעת

דיווחים כוזבים

- 3 - 5..... פסיקה של בית הדין למשמעת

הפרת נהלים

- 5 - 7 פסיקה של בית הדין למשמעת

התנהגות / התבטאות בלתי הולמת

- 7 - 8 פסיקה של בית הדין למשמעת

שוחד וקבלת דבר במרמה

- 9 - 10..... פסיקה של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך פלילי

סחיטה באיומים

- 11 - 12..... פסיקה של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך פלילי

מרמה והפרת אמונים

- 12 - 13..... פסיקה של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך פלילי

אלימות כלפי קטינים

- 13 - 14 פסיקה של בית הדין למשמעת

הטרדה מינית

- 14 - 16 פסיקה של בית הדין למשמעת

זיוף והתחזות

- 16 - 17..... פסיקה של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך פלילי

עבירות שליפות מידע ממחשבים

פסיקת ביה"ד לאחר הליך פלילי

1. בד"מ 69/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הועסק ברשות המסים כפקיד מקצועי בכיר ביחידת ההוצאה לפועל ברשות המסים. עם קבלת הדיווח המשטרתי על פתיחה בחקירה כנגד העובד הושעה העובד על ידי מנהל רשות המסים בהשעיה דחופה. מייד לאחר מכן, ביום 29.12.06 הושעה העובד על ידי נציב שירות המדינה מעבודתו זאת עד לסיום ההליכים הפליליים והמשמעתיים נגדו.

ביום 22.9.08 הוגש כתב אישום מתוקן נגד העובד (ת.פ. 1481/08) בבית משפט השלום בחיפה, המייחס לו עבירות של מרמה והפרת אמונים, הוצאת מסמך ממשמורת על ידי עובד ציבור, לפי סעיפים 284 ו-267(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), וכן עבירה של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(7) ו- (9) וסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 וחדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת, לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1955.

על פי כתב האישום בתקופה שבין 14.4.06 - 14.9.06 שלף העובד, באופן יומיומי, ממאגר המידע של רשות המסים מאות רבות של שאילתות שהכילו בין היתר פרטים על נסיעות לחו"ל, בעלויות נדל"ן, בעלויות כלי רכב וחשבונות בנק של אזרחים מכל רחבי הארץ, ובכלל זה גם מידע על אזרחים שכלל אין להם תיק מס הכנסה ואזרחים שעזבו את הארץ לפני שנים ומאז לא שבו. כל זאת עשה העובד שלא במסגרת תפקידו ושלא לצרכי עבודתו. העובד העביר את המידע ששלף לאחר שזהותו אינה ידועה.

ביום 22.9.08 הרשיע בית משפט השלום בחיפה את העובד בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן על פי הודאתו. ביום 11.12.08, גזר בית משפט השלום את דינו של העובד בהשיתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל ו-11 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. העובד ערער על חומרת העונש, וביום 21.5.09 דחה בית המשפט המחוזי בחיפה את ערעורו (ע"פ 10849-01-09).

ביום 2.11.09 לאחר סיומו של ההליך הפלילי הרשיע בית הדין למשמעת של עובדי המדינה (להלן – "בית הדין" או "בית הדין למשמעת") את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(6) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג – 1973 (להלן – חוק המשמעת).

לעניין העבירות ציין בית הדין כי: "הנאשם שלף מידע בהזדמנויות שונות ובהיקף רב, תוך שהוא מנצל את הגישה שניתנה לו למאגרי המידע בתוקף תפקידו, ומועל באמון אשר ניתן בו מצד הממונים עליו. מעשיו זוכים למידת חומרה יתרה, משום שהעביר את המידע ששלף לגורם שלישי, זר לנאשם, שזהותו אינה ידועה."

ביום 8.11.09 גזר בית הדין את דינו של העובד, בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה משירות המדינה עד הגיע העובד לגיל 67.

2. בד"מ 51/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד מועסק במוסד לביטוח לאומי מאז שנת 1975, ובזמן הרלוונטי לתובענה שימש בתפקיד סגן מנהל תחום בכיר לגמלאות.

ביום **14.9.09** הרשיע בית הדין למשמעת את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק המשמעת, זאת בשל כך שבמסגרת מקום העבודה שלף העובד בין החודשים ספטמבר 2007 לינואר 2008 מידע ממאגרי המידע של הביטוח הלאומי, שלא נועדו לצורך מילוי תפקידו.

ביום **29.9.09** גזר בית הדין את דינו של העובד, בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: **1. נזיפה חמורה. 2. הפקעת משכורת קובעת אחת. 3. הורדה בדרגה אחת** לפרק זמן של שנתיים מיום גזר דין. **4. העברת העובד מתפקידו** בסניף המוסד לביטוח לאומי בנצרת לסניף לביטוח לאומי בטבריה.

3. בד"מ 65/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד רשות המיסים שהצטרף לשירות הציבורי בשנת 1991 ושימש כמפקח מס פקיד שומה ירושלים.

ביום **26.7.09** הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק המשמעת, זאת בגין כך שב-10 הזדמנויות שונות בין המועדים 1.3.05 ל-9.10.05 העובד נכנס למאגרי מידע של רשות המיסים ושלף מידע על נישומים שלא לצורך מילוי תפקידו. המידע ששלף היה לגבי נישומים שרעייתו טיפלה בעניינם, המידע הועבר לרעייתו לצורך עיסוקה כמייצגת נישומים, זאת כאשר בין פרטי המידע היו שני פריטים אשר למפקח מס אסור לחשוף בפני כל מייצג, לנוכח טיבו של המידע.

בית הדין הדגיש כי: **"ליבת מעשיו של הנאשם בהקשרם של דיני המשמעת, נוגעות לאותה פגיעה בפרטיותם של נישומים אשר מידע אישי לגביהם לעיתים רגיש הועבר לרעיית הנאשם, לרבות מידע שהיה אסור להעברה למייצג כלשהוא."**

עוד ציין בית הדין כי: **"ההליך שבפנינו אינו מאופיין בהעברת מידע סיטונאית לצד שלישי, תמורת טובות הנאה שונות, ואולם, בהעברת מידע כאמור לרעיית הנאשם, היה מגולם פוטנציאל לניגוד עניינים אפשרי, שמא יעדיף הנאשם את האינטרסים הכלכליים של רעייתו, על שורת מלוי תפקידו, ביטוי מצוי בכללי האתיקה שבהפרתם הורשע הנאשם."**

ביום **28.7.09** גזר בית הדין את דינו של העובד, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: **1. נזיפה חמורה. 2. הפקעת משכורת קובעת. 3. הורדה בדרגה** – העובד יורד בשתי דרגות לפרק זמן של שנתיים.

דיווחים כוזבים

4. בד"מ 94/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד מועסק ברשות המסים, ושימש בתקופה הרלוונטית כמנהל מדור תיקייה ביחידת פקיד שומה גוש דן.

ביום 16.9.09 הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(4) לחוק המשמעת, זאת בגין כך כי בין החודשים אוקטובר 2007 ליולי 2009 דיווח העובד דיווחי כזב על שעות הנוכחות בעבודה. בשל דיווחיו הכוזבים קיבל העובד סכומי כסף מהמדינה להם לא היה זכאי. בנוסף לכך, בשלושה מועדים בתקופה שבין החודשים אפריל 2008 לחודש יולי 2009 דיווח העובד בטופס על יום עבודה מלא על אף שבאותם ימים לא הגיע כלל לעבודה.

לעניין חומרת העבירות ציין בית הדין כי: **"בית המשפט שב והדגיש כי חומרת העבירה אינה נבחנת דווקא על פי הנזק הכספי שנגרם לקופת הציבור", וכן כי: "העבירות בהן כשל הנאשם חמורות הן, ובעיקר נוכח תדירותן והימשכותן."**

בית הדין נתן את דעתו במסגרת פסק הדין גם לסוגיית כיבודם של הסדרי טיעון, והדגיש כי: **"בבחינת הסדר טיעון, על בית המשפט לאזן בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם לבין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר לאינטרס הציבורי. על בית המשפט לבחון את העונש שהיה ראוי אילו לא הסדר הטיעון, מידת הויתור מצד הנאשם לנוכח סיכויי ההרשעה או הזיכוי, קשיי ניהול המשפט, החיסכון בזמן השיפוטי וגם ציפיות הנאשם."**

ביום 21.9.09 גזר בית הדין את דינו של העובד, בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. הורדה בשתי דרגות למשך תקופה של 3 שנים. 4. השבה - בית הדין ציווה כי העובד ישיב לאוצר המדינה סכום כסף שהוא שווה ערך ל-6 משכורות קובעות.

5. בד"מ 83/08 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד המרכז למיפוי ישראל (להלן - מפ"י), בתקופה הרלוונטית לתובענה שימש העובד כמודד באגף לגיאודזיה ואכיפה. **בעקבות הגשת התובענה, הושעה העובד מעבודתו על ידי נציב שירות המדינה.**

ביום 9.9.09 הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(4) לחוק המשמעת, זאת בגין דיווחים כוזבים של העובד אודות שעות עבודתו, במהלך התקופה שבין דצמבר 2006 – 2008, בצוותא חדא עם עוזרו. כתוצאה מדיווחי הכזב שדיווח, נהנה העובד מתשלומים עבור דמי אש"ל, להם לא היה זכאי ומשכר עבור שעות עבודה ושעות נוספות שלא ביצע.

בית הדין הדגיש כי: "הנאשם התריס במצח נחושה כלפי הנורמות שחייבו אותו כעובד מדינה, ולמעשה ערער על הנורמות הבסיסיות האמורות למנוע כל אדם ישר דרך מקבלת שכר עבודה בדרכי רמייה."

בית הדין נתן דעתו גם להרשעה קודמת של העובד, בשנת 2003, בגין עבודה פרטית ללא היתר וציין כי: "הנאשם, אשר הקלו בעונשו בתיק בד"מ 16/03, האמור, מתוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, לא השכיל לאמץ לו דרך התנהגות של עובד ממושמע, המקבל מרות ופועל לפי הנהלים המחייבים. תחת זו סיגל לעצמו לאורך זמן, וכדרך התנהלות יומיומית, דרכי דיווח בהם הערים על המעבידה (קרי: המדינה) וקיבל ממנה שכר ותשלומי כסף להם לא היה זכאי."

ביום 29.9.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר, אגב תשלום פיצויי הפיטורים במלואם. 3. פסילה למילוי כל תפקיד בשירות המדינה למשך שנה ושישה חודשים. 4. השבה – בית הדין הורה כי העובד ישיב לקופת המדינה סכום שווה ערך למשכורת קובעת אחת.

6. בד"מ 93/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד רשות המיסים המועסק בתפקיד אחראי ארכיב בפקיד שומה גוש דן במס הכנסה.

ביום 3.11.09 הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(4) לחוק המשמעת זאת בגין עבירות משמעת של דיווחים כוזבים.

העובד הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב התובענה, ממנה עולה כי הארכיב של פקיד שומה תל אביב ממוקם ברמת-גן, בינואר 2007 התווסף ארכיב נוסף לפקיד שומה גוש דן בעיר תל אביב. בעוד בארכיב ברמת גן דיווח שעות העבודה נעשה באמצעות שעון, דיווח שעות העבודה בארכיב החדש מתבצע על גבי טופס הנקרא "יומן עבודה שבועי לעובדי חוץ", כך ששעת תחילת העבודה הינה השעה בה יוצא העובד אל עבר הארכיב ושעת סיום העבודה הינה שעת הגעת העובד לביתו. בין החודשים אוקטובר 2008 לינואר 2009 דיווח העובד בטופס על סיום יום העבודה כשעה עד שעתיים מוקדם יותר משעת תחילת עבודתו בפועל, וכן דיווח בטופס על סיום עבודתו כשעה עד שלוש שעות מאוחר יותר משעת סיום עבודתו בפועל.

לעניין עבירות המשמעת אותן ביצע העובד הדגיש בית הדין כי במהלך התקופה המצוינת בכתב התובענה המתוקן, דיווח הנאשם דיווחים כוזבים, ביוזעין ובמתכוון ונהנה מסכומי כסף להם לא היה זכאי. בית הדין גם הדגיש כי החומרה במעשים מן הסוג שבו הורשעה המשיבה, אינה נעוצה בהיזק הכספי ואף לא בחסר הממון בקופת המדינה, אלא במעילה באמון הכרוכה במעשים אלה.

ביום 3.11.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה למילוי כל תפקיד בשירות המדינה למשך שנתיים.

7. בד"מ 97/09 נציבות שירות המדינה נ' פלונית

העובדת שימשה בתפקיד רופאה מומחית בבית החולים "אסף הרופא".

ביום **15.11.09** הרשיע בית הדין את העובדת בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(4) לחוק המשמעת, זאת בגין כך שבין השנים 1994 - 2008 עבדה העובדת עבודה פרטית ללא היתר בקופת חולים "מאוחדת" (להלן – קופת החולים), העובדת לא ביקשה ועל כן לא קיבלה היתר לעבודה פרטית. בנוסף לכך, במהלך שנת 2007 דיווחה העובדת על 57 שעות עבודה בימי שישי בבית החולים, כאשר בפועל עבדה בזמן זה בקופת החולים. כמו כן, דיווחה העובדת על 9 כוננויות, כאשר ב-13 שעות מתוך הכוננויות שדווחו היא עבדה בקופת החולים.

לעניין העבירות המשמעתיות ציין בית הדין, כי הנאשמת עבדה עבודה פרטית ללא היתר בניגוד להוראות, וכי דיווחים שאינם דיווחי אמת, על בסיסם משולם שכרו של העובד, מהווים פגיעה במשמעת שירות המדינה מלבד היותם בלתי מוסריים ובלתי חוקיים.

ביום **22.11.09** גזר בית הדין את דינה של העובדת, בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. הפקעת משכורת קובעת אחת. 3. השבה של 3,014.83 ₪ לקופת המדינה, וזאת בהמשך לפרישתה של העובדת משירות המדינה.

הפרת נהלים

8. בד"מ 60/09 נציבות שירות המדינה נ' פלונית

העובדת הועסקה במועדים הרלוונטיים לתובענה כקצינת מנהלה וקונסול בשגרירות ישראל בניגריה.

ביום **26.7.09** הורשעה העובדת בעבירות לפני סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(4) לחוק המשמעת, זאת בגין חמישה אישומים כמפורט להלן:

אישום ראשון – חרף הדרכה שקיבלה העובדת בנושא דיווחי נוכחות, בין החודשים אוגוסט 2008 ואוקטובר 2008, היא החתימה בתדירות גבוהה את כרטיס הנוכחות של בן זוגה שהיה עובד מקומי, בסיום עבודתה או בתחילתה, בשעות שלא תאמו את מועדי יציאתו או כניסתו של בן זוגה לעבודה. בנוסף, בין חודש נובמבר 2008 ומרץ 2009 מספר פעמים בחודש, ביקשה העובדת מעובדת אחרת ששימשה עוזרת לקצינת המנהלה, לעדכן באופן ידני את כרטיס הנוכחות של אותו בן זוג בשעה מאוחרת יותר ממועד יציאתו בפועל מהשגרירות.

אישום שני – העובדת הפרה את היקף שעות העבודה שבהם חויבה לעבוד בימי השבוע וביום שישי, כאשר בין חודש אוקטובר 2008 לחודש מרץ 2009, מידי יום, התייצבה העובדת במקום העבודה בשעה 9:00 או בסמוך לכך וסיימה את עבודתה בשעה 15:30 או בסמוך לכך.

אישום שלישי – חרף מודעותה לכללי השימוש ברכב השגרירות לצרכים פרטיים, במהלך התקופה שבין חודש אוגוסט 2008 לחודש פברואר 2009, עשו העובדת ובן זוגה שימוש יומיומי ברכב השירות ובנהג מקומי למטרות פרטיות, בין היתר לצורך הסעה ואיסוף של ילדיהם מגן הילדים.

אישום רביעי – בין החודשים ספטמבר 2008 ואוקטובר 2008 רכשה העובדת על חשבון תקציב השגרירות פריטים שונים, כגון: כלי מטבח, מצעים וכו' בסכום מצטבר של \$500.

אישום חמישי – במהלך חודש פברואר 2009 העובדת הנחתה עובדת אחרת במחלקה הקונסולאריה בשגרירות, להכין מסמך אימות נוטריוני לתעודת הגירושין של אביה של בעלה, וזאת על אף שידעה כי מדובר בתעודת גירושין שהונפקה בארץ וכי לא הייתה עליה חתימה של נציג ציבור מקומי, כנדרש לפי הוראות פרק 55.1 לתקנון הקונסולארי. העובדת חתמה על מסמך אימות החתימה של חמה, וזאת חרף העובדה שהינו קרוב משפחה, ועל אף שלא נכח במעמד אימות החתימה בשגרירות בניגוד להוראות סעיף 4 ו-55.1 לתקנון הקונסולארי.

בית הדין ציין לעניין עבירות המשמעת של הדיווחים הכוזבים כי: **"היסוד השליט על פני מעשיה של הנאשמת, הינו יסוד הפגיעה בתרבות הדיווחים הנכונים על מהלך העבודה, ומתן ידה להפרתם על ידי בן זוגה, ואי הקפדה של שעות העבודה הנדרשות לגבי עצמה."**

כמו כן, בית הדין התייחס לחומרת מעשיה של העובדת עת היא משמשת בתפקיד בכיר וייצוגי בקובעו כי: **"יסוד חומרה נוסף מתווסף למעשיה, לנוכח תפקיד שאותו מילאה במועדיהן של העבירות, בשליחות המדינה, כקצינת מנהלה וקונסול, כשליחה של המדינה בארץ נכר, שהינו תפקיד רגיש, מעובד משרד החוץ שממלא תפקיד רגיש כאמור נדרש סטנדרט התנהגות גבוה במיוחד, בית המשפט העליון הבליט את סטנדרט ההתנהגות המוגבר שנדרש מעובדי מדינה בתפקידים בכירים או רגילים."**

בית הדין הדגיש את חובת הנאמנות הכפולה המוטלת על העובדת, וציין כי: **"בהבדל מעובד רגיל שגם עליו מוטלת חובת נאמנות, חובת הנאמנות המוטלת על עובד מדינה בכיר היא כפולה ומכופלת: הן משום שבנושאים רבים השירות הציבורי הוא בעל אופי מונופוליסטי, והן משום חיוניותם וחשיבותם לכל הציבור של העניינים המטופלים על ידי השירות הציבורי. (ולעניין זה ראה דו"ח קרמניצר, הטיפול המערכתי במשמעת שירות המדינה, ינואר 1998, עמ' 7). ולכן – "הציבור זכאי לכך שעובדי המדינה, הפועלים מטעמו ולמענו יהיו אנשים אמינים והגונים. אמון הציבור בשירות המדינה ושיתוף הפעולה עלולים להתערער, אם יתברר לציבור כי עובד המדינה, העומד לשרתו, עבר עבירה שיש עימה קלון". (עש"מ 4411/99 מדינת ישראל נ' אלקלעי, נגד (5) 302).**

ביום 28.7.09 גזר בית הדין את דינה של העובדת, בהתאם להסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. העברה מתפקיד – בית הדין נתן תוקף משפטי להעברתה של העובדת מתפקידה בשגרירות באבוג'ה שבניגריה לתפקיד של עוזרת מנהלית בהנהלת משרד החוץ בירושלים. 3. פסילה למילוי תפקיד מטעם משרד החוץ במדינה זרה כלשהי למשך 10 שנים. 4. השבה – העובדת תשיב לקופת המדינה סכום כסף שווה ערך למחצית משכורת קובעת.

העובדת הינה עובדת משרד התמ"ת, אשר שימשה במועד הרלוונטי לתובענה כמזכירה במחלקת החשבות של המשרד.

ביום 22.9.09 הרשיע בית הדין את העובדת בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק המשמעת זאת בגין כך שבמסגרת תפקידה של העובדת, אשר כלל בין היתר שליחת הודעות למוטבים בהתאם לנוהל הנהוג במשרד, הורתה העובדת לעובד הניקיון במשרד, לקחת שק ובו מסמכים רבים וביקשה ממנו לשלוח את השק לגריסה. העובדת עשתה זאת חרף ידיעתה כי השק מכיל הודעות למוטבים, שהיה עליה לשלוח. המסמכים שנמצאו בתוך השק כללו דרישות תשלום, חשבוניות מקור, הודעות למוטבים ופקודות יומן.

לעניין העבירות ציין בית הדין כי: "הנאשמת פעלה באופן פסול ומנוגד לנהלים. זאת, כאשר הכירה או לכל הפחות היה עליה להכיר, את אופן הטיפול הנדרש במסמכים ובאסמכתאות שהיו באמתחתה. שומה על עובד ציבור לנהוג לפי הנהלים שנקבעו לו."

ביום 11.10.09 גזר בית הדין את דינה של העובדת, בהתאם להסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, בהשיתנו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. הפקעת משכורת קובעת אחת.

התנהגות / התבטאות בלתי הולמת

העובדת הינה עובדת משרד הבריאות שהחלה את שירותה הציבורי בשנת 1979. עם הגשת התובענה הושעתה העובדת מעבודתה על ידי נציב שירות המדינה. במועד הרלוונטי לכתב התובענה שימשה העובדת בתפקיד מפקחת במחוז צפון ומרכזת במכון לאלומות במשפחה.

ביום 27.7.09 הורשעה העובדת בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק המשמעת, בגין כך שביום 4.3.08 השתתפה העובדת בהפגנת מחאה באום-אל-פחם כנגד פעולות צה"ל בעזה, ובהפגנה זו צולמה כשהיא אוחזת בשלט עליו כתוב בערבית "ילדי היטלר רוצים לבצע את אותו הדבר בילדי עזה", ולשאלת כתב הערוץ הראשון העובדת מסרה כי "העם הציוני שוחט את האחים שלנו בעזה" דבריה אלו שודרו בטלוויזיה.

בית הדין, התייחס בפסק דינו גם לסוגיית חופש הביטוי העולה מן התובענה כנגד העובדת, וציין כי: "הזכות לחופש הביטוי אינה זכות מוחלטת. ואולם, הגבלתה נגזרת מהצורך להגן על אינטרסים חשובים לחברה שרק אותם ניתן להקריב על מזבחיו של חופש הביטוי, בין אינטרסים חיוניים אלה מונח שלום הציבור, יחסי חוץ, יציבות השלטון הדמוקרטי ועצמאות מערכת השיפוט." עוד ציין בית הדין כי: "עובד

מדינה נתון למשטר נורמטיבי נוסף של התקשי"ר וכללי האתיקה, כאשר על-פי פסקה 42.322(ג) לתקשי"ר "חל איסור על עובד מדינה להשתתף בהפגנה או בתהלוכה בעלות אופי מדיני".

בית הדין הדגיש כי: "הדברים או המסר שהפנתה הנאשמת כלפי חיילי צה"ל לא מומשו במסגרת תפקידה, ואולם אותם דברים שפסקו בתי המשפט על מידת פגיעתה, של ביקורת קשה ולא מאוזנת, שמפנה עובד ציבור בהקשר למילוי תפקידו יש בהם עדיין רלבנטיות ממשית, גם בנסיבותיה של ביקורת אחרת שמחוץ לגבולות תפקידו".

ביום 12.8.09 גזר בית הדין את דינה של העובדת, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה מלמלא כל תפקיד במשרד הבריאות לצמיתות.

11. בד"מ 124/08 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד רשות המיסים, אשר שימש בתקופה הרלוונטית לתובענה כמרכז של בודקי מכס באולם הנוסעים בנתב"ג.

ביום 13.9.09 הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-3 לחוק המשמעת, זאת בגין כך שהעובד קילל וגידף את גובה המכס בנתב"ג ואת סגנו, תוך שהוא קורא להם בשמות גנאי ומתנהג התנהגות בוטה וגסה.

בית הדין הדגיש בפסק דינו כי: "האישומים בגינם הורשע הנאשם הינם חמורים ויכולים להביא אף לפיטוריו של עובד מן השירות". עוד ציין בית הדין כי: "לא נסתר מעיננו שהנאשם שבפנינו לא השמיע את נאצותיו בפני ממוניו, אולם אין הדבר מפחית מחומרת העבירה שעה שדבריו נאמרו בפני קבוצת עובדים. כידוע, קבלת מרות של הממונים והיכולת להשתלב בעבודה עם עובדים אחרים ולשתף איתם פעולה, הם תנאי בל יעבור לעבודה בשירות הציבור (ראה עש"מ 7/78 פוירברגר נ' נציבות שירות המדינה, פ"ד לב(3) 213, 216; עש"מ 3/75 אלפונסו דבוש נ' נציבות שירות המדינה, פ"ד ל(1) 231). בכל אלו נכשל הנאשם כישלון של ממש."

ביום 16.11.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. העברה מתפקיד. 3. הפקעת 1/4 משכורת קובעת.

שוחד וקבלת דבר במרמה

פסיקת ביה"ד לאחר הליך פלילי

12. בד"מ 41/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד רשות המיסים אשר שימש כפקיד במחלקת הגבייה במיסוי מקרקעין (מס רכוש) בבאר שבע. בעקבות ההליכים הפליליים הושעה העובד מעבודתו על ידי נציב שירות המדינה.

ביום 2.6.03 הוגש כתב אישום כנגד העובד (ת.פ. 8061/03) בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, המייחס לעובד ביצוען של תשע עבירות שוחד, עבירה של סחיטה באיומים ועבירה של קבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 290, 428 ו-415 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. זאת בגין כך שבמסגרת תפקידו, עבד העובד יומיים בשבוע בשלוחת אגף מיסוי המקרקעין בעיר אשקלון, כפקיד גבייה יחיד. העובד המליץ בפני נישומים אשר פנו אליו לשם קבלת שירות, לפנות לפלוני אשר שימש כיועץ מס ולהסתייע בשירותיו לשם פתרון מהיר ויעיל, לדבריו, של בעיותיהם ביחס לתשלומים בהם חויבו על ידי רשויות המס. בתמורה להפנייתם, העביר פלוני לעובד כמחצית מהשכר שגבה מהנישומים בגין הטיפול בעניינם.

ביום 11.7.08 הרשיע בית המשפט את העובד בשש עבירות של קבלת שוחד, בית המשפט זיכה את הנאשם משלושה אישומים אחרים של קבלת שוחד, סחיטה באיומים וקבלת דבר במרמה. בית המשפט גזר את דינו של העובד בהשיתו עליו את העונשים הבאים: 18 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ותשלום קנס על סך 50,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תחתיו. ביום 12.3.09 דחה בית המשפט העליון את ערעור העובד על הרשעתו ועל העונש שהוטל עליו על כל רכיביו (ע"פ 5822/08).

ביום 7.9.09 לאחר סיומו של ההליך הפלילי הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3), (4) ו-(6) לחוק המשמעת.

לעניין חומרת מעשיו של העובד בית הדין ציטט מדברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע: "הנאשם עשה שימוש בתפקידו ובמעמדו וניצל חולשותיהם ומצוקותיהם של נישומים, אשר פנו אליו וביקשו את עזרתו – למען בצע כסף. הנאשם הציג עצמו כאדם מן היישוב, הגון, ישר, אשר תרם רבות למדינה. בפועל, הוא התגלה כאדם אשר מעל באמון הציבור, לרבות האמון שמעבידיו נתנו בו, ובחר לילך בדרך מושחתת, בגדרה ביקש לצבור כספים בדרך קלה."

לעניין אמצעי המשמעת הדגיש בית הדין כי: "לא יפטור בית הדין את הנאשם באמצעי משמעת קלים, ראוי שיוטלו על הנאשם אמצעי משמעת ממשיים וגם מרתיעים כלפי עובדי מדינה אחרים, שיהיה בהם ביטוי הולם לחומרת מעשיו."

ביום 29.9.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילת העובד משירות המדינה עד הגיעו לגיל 67.

העובד הינו עובד משרד החינוך אשר הצטרף לשירות הציבורי בשנת 1993. בעקבות ההליכים הפליליים בעניינו של העובד הוא הושעה מעבודתו על ידי נציב שירות המדינה.

העובד שימש במועדיה הרלוונטיים של התובענה כמורה לחינוך גופני.

ביום 18.9.03 הוגש כתב אישום כנגד העובד לבית משפט השלום ת"א – יפו (ת.פ. 004477/05) המייחס לו עבירות של קבלת שוחד לפי סעיפים 290(א) ו-249 לחוק העונשין. זאת בגין כך שבתקופה בה מילא העובד תפקיד של שופט כדורגל הוא קיבל כספי שוחד בתמורה להטיית תוצאותיהם של משחקי הכדורגל על-פי יוזמתם של מהמרים שונים, שהפקידו בידיו כספים אלה.

ביום 15.7.07 הרשיע בית המשפט את העובד בכל המיוחס לו בכתב האישום. ביום 2.9.07 גזר בית המשפט את דינו של העובד בהשיתו עליו את העונשים הבאים: 36 חודשי מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מסיום תקופת מאסרו בגין כל עבירה בניגוד לסימן ה פרק ט' שבחוק העונשין, וכן קנס כספי על סך 25,000 ₪ או חמישה חודשי מאסר תחתיו.

העובד הגיש ערעור על ההרשעה וחומרת העונש, וביום 22.6.09 דחה בית המשפט המחוזי ת"א-יפו (כב' הנשיאה ד.ברלינר, כב' השופט המר, כב' השופט ר. בן-יוסף) את ערעורו של העובד על כל חלקיו.

ביום 15.10.09 לאחר סיומו של ההליך הפלילי הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3), (4) ו-(6) לחוק המשמעת.

בית הדין התייחס בפסק הדין לכך שהעבירות של העובד נעשו ללא קשר לתפקידו כמורה, וציין כי: "אותו פגם מוסרי שעוגן לו בעבירות הפליליות בהן הורשע הנאשם נגזר גם מתפקידו של הנאשם בשירות הציבורי, כמורה לעיסוק שלו היו מודעים בתי המשפט שדנו בעניינו בפלילים. ממורה בישראל מצופה כי במרקם חייו הכוללים, הן אלה הקשורים במסגרת תפקידו, וגם מחוץ לתפקיד, יאמץ לעצמו דרכי התנהגות ראויות ומוסריות, והנאשם כשל כשלון חרוץ באלה. מעשיו של הנאשם מקבלים גוון של חומרת יתר, נוכח סטנדרט ההתנהגות שנדרש מאיש חינוך."

ביום 25.10.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של 20 שנה מיום גזר הדין.

סחיטה באיומים

פסיקת ביה"ד לאחר הליך פלילי

14. בד"מ 32/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד משרד החינוך אשר עד למועד השעייתו שימש כמורה בבית ספר.

ביום 11.2.08 הוגש לבית משפט השלום בבאר שבע כתב אישום כנגד העובד (ת.פ. 1620/08) המייחס לו עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין. על-פי כתב האישום סחט העובד במספר הזדמנויות, באמצעות שליחת מסרונים דרך הטלפון הנייד ובשיחות טלפון, את המתלוננת, עמה קיים קשר רומנטי עובר לאישומים, בכך שאיים עליה כי אם לא תשלם לו סכום כספי או תקיים עמו יחסי מין, יחשוף תצלומים שלה במצבים אינטימיים עם גברים אחרים.

ביום 4.5.08 הוגש נגד העובד כתב אישום נוסף לבית משפט השלום בבאר שבע (ת.פ. 2743/08), המייחס לעובד שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין, ניסיון הדחה בעדות עבירה לפי סעיף 25 ו-256(א) לחוק העונשין, וניסיון לפגיעה בפרטיות עבירה לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיפים 1 ו-2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. על-פי כתב האישום בניגוד להוראת בית המשפט יצר העובד קשר עקיף עם המתלוננת, בכך שהשיג את מספר הטלפון של ארוסה, וביקש ממנו להיפגש, במטרה להציג לו תמונות של המתלוננת עם גבר אחר.

ביום 15.7.08 הורשע העובד בכל המיוחס לו בשני כתבי האישום, זאת לאחר שהודה במעשיו. ביום 17.9.08 גזר בית משפט השלום בבאר שבע את דינו של העובד בהשיתו עליו את העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע, קנס בסך 2,000 ₪ והתחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה במשך שנתיים מיום שחרורו מן הכלא.

ביום 30.8.09 לאחר סיומו של ההליך הפלילי הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(3) ו-6) לחוק המשמעת.

בית הדין למשמעת התייחס בפסק דינו לסוגיית הקלון בעבירות שביצע העובד, בציינו כי: "בית הדין הגיע לכלל מסקנה כי, למרות העובדה שהעבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו שלא במסגרת תפקידו, יש בהן קלון הפוגע בתפקידו כעובד המדינה. זאת בהתחשב במיוחד באופיין של העבירות; בהתחשב בכך שמדובר במעשים מתמשכים שאינם חד פעמיים. כאשר לאחר הגשת כתב אישום ראשון, הנאשם הפר את הוראות בית המשפט בנוגע להגבלות שהוטלו עליו עם שחרורו ממעצר והמשיך בביצוע עבירות של ניסיון הדחה מעדות וניסיון פגיעה בפרטיות תוך שהוא מבצע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית; ובהתחשב בהיותו של הנאשם מורה שעליו לשמש דוגמה לתלמידיו."

לעניין העבירות בית הדין הדגיש כי: "הנאשם התנהג התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה. בכך, שהטריד את המתלוננת ואיים עליה, באופן בו נפגעה תחושת הביטחון שלה. הנאשם ניסה להשיג דבר מהמתלוננת, תוך ניצול חששה ותחושות הפחד שלה."

ביום 31.8.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי השמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה.
2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה לתקופה של שנתיים ממשד החינוך.

מרמה והפרת אמונים

פסיקת ביה"ד לאחר הליך פלילי

15. בד"מ 56/09 נציבות שירות המדינה נ' פלונית

העובדת הינה עובדת משרד החינוך, אשר שימשה במועדים הרלוונטיים לכתב התובענה כמנהלת בית ספר יסודי בתל-אביב. בעקבות ההליכים הפליליים בעניינה של העובדת נציב שירות המדינה השעה אותה מעבודתה.

ביום 22.1.07 הוגש כנגד העובדת כתב אישום מתוקן (ת.פ. 3898/06) בבית משפט השלום תל-אביב יפו, המייחס לה עבירות של מרמה והפרת אמונים וקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 284 ו-415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, זאת בגין כך שהחל מחודש ספטמבר 2000 ועד לחודש מרץ 2005 הועסקה העובדת כמנהלת בית הספר, עובדת משרד החינוך וכפופה להנחיות התאגיד "יובל לחינוך", שבבעלות עיריית ת"א-יפו. על-פי כתב האישום המתוקן, בקליפת האגוז, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הייתה העובדת מיוודת עם ו.כ. (להלן- פלוני) והחל משנת 2002 היו העובדת ופלוני בני זוג וניהלו משק בית משותף. כמו כן סייע אותו פלוני לעובדת בשיפוץ דירתה וכן בתשלומים עבור שיפוץ הדירה.

במהלך השנים 2000-2005 במספר הזדמנויות, כמפורט בכתב האישום המתוקן, העסיקה העובדת את פלוני כקבלן מבצע עבודות בבית הספר, תמורתן קיבל שכר מקופת בית הספר. כפועל יוצא מעבודות אלו פנתה העובדת לעיריית ת"א-יפו וביקשה החזר הוצאות בסכום כולל של 93,000 ₪. זאת עשתה לאחר שבחרה באותו פלוני כקבלן מבצע בלא עריכת מכרז, ללא הצעות מקבלנים אחרים בגין אותן עבודות ובניגוד למתחייב מהנהלים.

בנוסף לכך, ביום 4.8.04 או בסמוך לכך הורתה העובדת שלא כדין, לשלם ל"מגן דוד אדום" סכום של 800 ₪ בגין הזמנת אמבולנס לבתה שהתעלפה בביתה ביום 11.7.04 בשעה 01:30 בלילה.

ביום 3.6.08 הרשיע בית משפט השלום ת"א-יפו את העובדת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום המתוקן. ביום 10.9.08 גזר בית המשפט את דינה של העובדת בהשיתו עליה את העונשים הבאים: מאסר למשך 15 חודשים, מתוכם 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות והיתרה- 10 חודשים, על תנאי למשך 3 שנים, לבל תעבור כל עבירה על הוראות סעיף 284 או עבירת מרמה לפי הוראות סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס בסך 5,000 ₪, או 30 ימי מאסר תחתיו.

העובדת הגישה ערעור על ההרשעה לבית המשפט המחוזי ת"א-יפו (ע"פ 70839/08), ביום 26.4.09 בית המשפט המחוזי זיכה, מחמת הספק, את העובדת מעבירת קבלת דבר במרמה לעניין תשלום הוצאות האמבולנס לבתה, מקופת בית הספר. כמו כן, הפחית בית המשפט המחוזי את תקופת עבודת השירות שנגזרו על העובדת ל-4 חודשים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו בעינם.

ביום 18.10.09 לאחר סיומו של ההליך הפלילי הרשיע בית הדין את העובדת בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3), (4) ו-(6) לחוק המשמעת.

לעניין חומרת העבירות הדגיש בית הדין כי: "הנאשמת הורשעה בעבירות שיש עימן קלון וחומרתן יתירה כשאנו עוסקים בעובדת הוראה", עוד צוין כי: "מן הנאשמת כמנהלת בית הספר נדרשת אמת מידה מיוחדת של התנהגות נוכח תפקידה החינוכי. הציפיות ממנה גבוהות, התנהגותה אמורה להיות ללא דופי ועליה לשמש דוגמה אישית לתלמידים. כך גם חובת הנאמנות המוטלת עליה כלפי החברה וכלפי התלמידים היא מיוחדת."

ביום 19.10.09 גזר בית הדין את דינה של העובדת, בהתאם להסדר הטיעון שהגיעו אליו הצדדים, בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה לשירות המדינה לפרק זמן של שנתיים. 4. פסילה למילוי תפקיד במשרד החינוך עד הגיע העובדת לגיל 60.

אלימות כלפי קטינים

16. בד"מ 79/09 נציבות שירות המדינה נ' פלונית

העובדת שימשה בתקופה הרלוונטית לכתב התובענה כגננת בגן ילדים.

ביום 8.11.09 הרשיע בית הדין את העובדת בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2), ו- (3) לחוק שירות המדינה, על כך שביום 2.4.09 בשעה 13:00 לערך צעקה העובדת על הקטינה ס.ר. (להלן- הקטינה) באמרה לה: "למה קרעת את הדפים מהספר, ואתמול זרקת את הפלאפון". מיד לאחר מכן, העובדת אחזה בחוזקה בזרועותיה של הקטינה וניערה את גופה בחוזקה. כתוצאה ממעשיה של העובדת, האדימו פניה של הקטינה והיא נבהלה.

בית הדין הדגיש את החומרה הרבה במעשים בהם כשלה העובדת: "בשורה ארוכה של פסקי דין, הן של בית דין זה והן של בית המשפט העליון, הודגשה החומרה הרבה בעבירות בהן נעשה שימוש באלימות מחנך, כלפי ילד או תלמיד הנתון לפיקוחו. המורים מהווים דמות מחנכת, ועליהם לבנות דפוסים חברתיים ראויים ביחסים שבין אדם לחברו. על כך אמר בית המשפט העליון:

"המורים הם המגלמים את דמות המחנך, בידיהם הופקדו שלומם וחינוכם של התלמידים, הם מורי הדרך בכל הנוגע לדרכי ההתנהגות של תלמידיהם, ועליהם לתרום לבניית דפוסים חברתיים ראויים ביחסים שבין אדם לחברו. לא אחת מוטל על מורה להתמודד עם מצבים קשים, ואף עם פריקת עול משמעת מצד תלמידים, שעה שכללי סדר ומשמעת חלים עליהם. כוחו של המחנך אינו בכוח הזרוע אלא בתבונתו, באישיותו ובמיומנותו המקצועית, בעזרתם של אלה עליו להתמודד עם הקשיים. אסור לו לנצל את מעמדו וסמכותו לפגיעה בתלמידיו ואין הוא

רשאי למלא תפקידו בשיטות אלימות פוגעניות. אל לו להגיע לתגובה אלימה לא כשיטה ואף לא בעת איבוד עשתונות. חינוך באלימות מצמיח אלימות נוספת ומסכל את שאיפתנו לקיים חברה המכבדת את זכויות האדם את כבודו ואת שלמות גופו." (עש"מ סרחאן עבד אל וואהב נ' מדינת ישראל, תק – על 2002 (2) 1300).

ביום 12.11.09 גזר בית הדין את דינה של העובדת, בהתאם להסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פסילה ממשרד החינוך עד הגיע העובדת לגיל 65, וזאת לאחר שהעובדת כבר פרשה משירות המדינה.

הטרדה מינית

17. בד"מ 104/08 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד משרד הבריאות אשר במועדים הרלבנטיים לתובענה שימש כאח מוסמך בבית החולים "אסף הרופא". עם הגשת התובענה הושעה העובד מעבודתו על ידי נציב שירות המדינה.

ביום 29.6.09 הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-3 לחוק המשמעת, זאת בגין מעשיו אלו: במסגרת עבודתו שימש העובד כאחראי משמרת ובין היתר היה אחראי על ה.ע, בחורה דתית, ילידת 1982 אשר הועסקה בבית החולים (להלן – המתלוננת). העובד נהג להעיר למתלוננת הערות מיניות בהקשרים שונים, לדוגמה: העיר לגבי החזה שלה "איזה מחזה", פעם אחת כאשר הגיעה המתלוננת לעבודה עם שפה נפוחה העובד העיר לה "אם את כל כך טובה בזה, מה דעתך?" כשהוא מתכוון לרמוז על מין אוראלי. במקרה אחר צחקו עובדי המחלקה כי העובד השמין וכרסו עלתה כמו תרשים של א.ק.ג. העובד הגיב כי לא כרסו עלתה אלא איבר מינו, המתלוננת צחקה והתרחקה מהמקום, העובד רדף אחריה ואמר לה "מה את צוחקת רוצה שאוכיח לך?" העובד החל לרקוד בצמוד למתלוננת תוך שהוא מתחכך בגופה וגונח ואומר לה: היית מתה שיש לך כזה דבר, ומה שיש לך בבית את לא מכירה כאלה דברים, ואם את רוצה הייתי מוכן לעשות לך טובה".

בנוסף להערות שהעיר נהג העובד במספר מועדים מסוימים לרקוד סביב המתלוננת תוך שהוא נצמד אליה וגופו נוגע בגופה, לחבק את המתלוננת ולנשקה בכוח במצחה ובלחייה.

העובד נהג כלפי המתלוננת התנהגות אלימה מילולית ופיסית, במספר מועדים הוא כינה אותה בשמות גנאי כגון "אפס" ו"גמדה", פעם אחת בשעה שניסתה לקחת דם מחולה ולא הצליחה אמר לה העובד "את לא שווה כלום, גם בדיקות את לא יכולה לקחת", במספר מועדים מסוימים העובד רדף אחרי המתלוננת במחלקה וחנק אותה עד שהחלה להשתעל.

העובד הורשע גם באישום של יצירת אווירה מינית עוינת ("הטרדה סביבתית"), שביטוייה היה בהשמעת בדיחות והערות בעלות אופי מיני כלפי ציבור המטופלות והמלוות של המטופלים במחלקה.

בית הדין נתן את דעתו לכך כי יש להחמיר בעבירות שעניינן הטרדה מינית, בצינו כי: "המדיניות השיפוטית היא שיש להחמיר, באופן עקרוני ובכפוף לנסיבות של כל מקרה, עת בית הדין שוקל את אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנאשם שהורשע בעבירות של הטרדה מינית, וזאת נוכח מהותן של

העבירות." עוד ציין בית הדין כי: "חומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת מתעצמת נוכח העובדה שהן החלו בשנת 2000, עת נקלטה כבת שירות לאומי במלר"ד. מבחינה זו, מעמדה היה כמעמד חיילת בשירות חובה, הנפגעת ממעללי מפקד/ ממונה הבכיר ממנה."

לגבי העבירות של אלימות בית הדין ציין כי: "המעשים בגינם הורשע הנאשם, על פי האישום השני, אופיינו באלימות רוחנית/ נפשית ובאלימות פיזית. כידוע, המושג אלימות כולל הן אלימות פיזית והן אלימות רוחנית, אשר משמעותה היא התעמרות רוחנית, השפלה, ירידה לחיי הזולת ודיכוי נפשו."

לעניין שיקולי הענישה ציין בית הדין את החומרה המתווספת לעבירות שבהן הורשע העובד נוכח תקופת הזמן הארוכה בה נעברו ונוכח בכירותו במקום העבודה.

ביום 26.7.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה משירות המדינה למשך שנתיים.

18. בד"מ 118/03 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד מדינה שהחל את שירותו בשנת 1974 והושעה ממנו בשנת 2003 בשל ההליכים המשמעתיים בעניינו. במהלך ההליכים המשמעתיים בעניינו של העובד, בשנת 2006, לא חודש חוזה הבכירים עם העובד ובכך סיים העובד את עבודתו בשירות המדינה.

במועדיה הרלוונטיים של התובענה הועסק העובד במשרד המשפטים בתפקיד של רשם מקרקעין.

ביום 14.6.09 הרשיע בית הדין את העובד בעבירות על פי סעיפים 17(1), (2) ו- (3) לחוק המשמעת, זאת בגין מעשיו אלו: העובד נהג להטריד מינית עובדות אשר הועסקו בלשכות שונות שעליהן היה ממונה. מעשיו כללו ליטופים ונגיעות באזורים שונים בגוף, נשיקות בפנים ובשפתיים, הרחת הצוואר, התבטאויות בעלות אופי מיני שהושמעו כלפי עובדת הלשכה, וכן לגבי נשים שהגיעו ללשכה לצורך טיפול בנושאי רישום מקרקעין.

העובד הורשע גם בגין מעשים בעלי אופי שונה, ובהם הטלת ביצוען של שליחויות פרטיות לסוגיהן על עובדי הלשכה, וכן על כך שלאחר שהורשע בעבירות הנ"ל כינס העובד ישיבה של העובדים ובה ביקש לבוא בחשבון עם עובדיו בעקבות עדותם בנציבות שירות המדינה, תוך שימוש לרעה בסמכותו הניהולית, לרבות מתן הנחיה לאחת העובדות לשינוי פרוטוקול הישיבה בדיעבד לגבי אמירות שלא נאמרו בה, על ידי העובד באותה ישיבה, או תנועות שנעשו במהלכה. בסך הכל העובד הורשע ב-11 אישומים.

בית הדין הדגיש ביחס לחומרת המעשים כי: "פער הכוחות שהיה בין הצדדים לנוכח תפקידו הניהולי הבכיר של הנאשם מוסיף נדבך נוסף של חומרה לאותם מעשים לנוכח החשש כי בשל סירוב נחרץ או תלונה, יבולע לתפקידה ולמעמדה של עובדת במקום העבודה, כאשר מהנאשם לנוכח בכירות תפקידו נדרש סטנדרט התנהגות אחר." עוד לעניין חומרת המעשים ציין בית הדין כי: "גם התפקיד אותו מילא הנאשם במועדים הרלבנטיים במשרד המשפטים, שאמון על שלטון החוק מימושו ואכיפתו בתחומי המשפט מגוונים, מוסיף נדבך של חומרה נוספת למעשיו."

בית הדין הבהיר כי קיימת מגמה להחמיר בדינם של עובדי מדינה שהורשעו בעבירות של הטרדה מינית, תוך התייחסו לפגיעה הקשה כתוצאה ממעשים אלא לנפגע ולשירות הציבורי, בהביאו ציטוט מעש"מ 11976/05 חליל רוחי נ' נציבות שירות המדינה [טרם פורסם]:

מעשי הטרדה מינית המתרחשים בשירות הציבורי פוגעים פגיעה קשה לא רק באדם הנפגע ממעשים אלה, אלא גם בדמותו של השירות הציבורי ובאימון שהציבור רוחש לו. ההטרדה המינית כרוכה בפגיעה עמוקה בכבודו של הפרט הנפגע; התייחסות לאדם המתמקדת במיניותו ולא בהווייתו כאדם, היא התייחסות המבזה ומשפילה את עצמיותו, את גאוותו ואת צנעת פרטיותו. היא פוגעת בערך השוויון בין המינים, ומנציחה דעות קדומות ומושגים של עליונות ונחיתות בתחום המיני, שמקומם לא יכירם בחברה מתוקנת. ההטרדה המינית בתחום יחסי עבודה, היא חמורה במיוחד. יש בה לא רק מסממני ההשפלה והביזוי המתלווים לכל הטרדה מינית, אלא גם מיסודות ניצול המעמד של ממונה ביחס לעובד הכפוף לו והתלוי בו. אלה מוסיפים מימד של חמורה מיוחדת למעשים. יחסי מרות מעצימים את כוחו של הממונה ומחלישים את יכולת ההתמודדות של הכפוף לו; הם מקשים על העובד המוטריד להתמודד עם ההטרדה המינית מחשש פן יבולע לו במקום עבודתו ובפרנסתו. פערי הכוחות בין המטריד למוטרד מתעצמים במצבים כאלה ומחייבים התייחסות ערכית מיוחדת.

ביום 18.10.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פסילה משירות המדינה עד גיל 67. 3. פסילה למילוי תפקיד - שלא ימלא כל תפקיד במשרד המשפטים לצמיתות.

זיוף והתחזות

פסיקת ביה"ד לאחר הליך פלילי

19. בד"מ 71/09 נציבות שירות המדינה נ' פלוני

העובד הינו עובד משרד התמ"ת אשר הועסק במועדיה הרלוונטיים של התובענה כנהג בשירות התעסוקה במחוז הצפון.

ביום 17.11.08 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום מתוקן (ת.פ. 5279-03-08) לבית משפט השלום בנצרת, המייחס לו תשעה אישומים שונים וביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התחזות כעובד הציבור, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, התחזות כאדם אחר וזיוף בידי עובד ציבור לפי סעיפים 499(א)(1), 415, 441 ו-421 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, במהלך שנת 2006, עת שימש העובד כנהג של מחוז חיפה והצפון במשרד התעשייה והמסחר, קשר העובד קשר עם ה.ח. (להלן – פלוני) במטרה להונות את הציבור ולגרוף לכיסם סכומי כסף גדולים שלא כדין. במסגרת הקשר תכננו השניים לאתר אזרחים שונים המעוניינים לקנות קרקעות או נכסים אחרים ממנהל מקרקעי ישראל (להלן – ממ"י), ולהציג בפניהם במרמה את העובד כמי שהינו עובד בכיר בממ"י אשר יכול לעזור להם בקבלת הקרקע או הנכס. בכדי ליצור את מצג השווא הכוזב בפני הקונים, נהג העובד להגיע למפגשים ברכב ממשלתי אשר שימש אותו בעבודתו, כשהוא נושא על גופו אקדח ומכשירי

טלפון ניידים. העובד ופלוני נהגו למסור לקונים במרמה הבטחות שווא לקבלת הקרקע או הנכס, תוך גריפת סכומי כסף גבוהים לכיסם.

תשעת האישומים שבכתב האישום מתארים מקרים שונים והתקשרויות שונות שביצע העובד במסגרת הקשר עם אזרחים שונים, בהם התחזה בכזב כעובד ציבור בממ"י. העובד ופלוני קיבלו כתוצאה ממצגי השווא המתוארים לעיל סכומי כסף של עשרות אלפי דולרים במרמה.

ביום 17.11.08 הרשיע בית המשפט (כב' נשיא בית המשפט ת. כתילי) את העובד, על סמך הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. כמו כן, במועד זה גזר בית המשפט את דינו של העובד בהשיתו עליו את העונש הבא: 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪.

ביום 9.9.09 לאחר סיומו של ההליך הפלילי הרשיע בית הדין את העובד בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3), (4) ו- (6) לחוק המשמעת.

בית הדין הדגיש כי: "אין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא בעבירות שבוצעו במהלך השנים 2003-2007, כאשר המערער נטל חלק דומיננטי ומכריע בכל מעשי המרמה. הוא ניצל את הרכב הממשלתי ששימש אותו במקום עבודתו ואת מכשירי הטלפון שנופקו לו ע"י המדינה, וביחד עם שותפו לקשר הוליך שולל רוכשים פוטנציאליים ופיתה אותם, תוך הצגת מצגי מרמה, להוציא מכספם סכומים ניכרים. מעשיו של הנאשם בוצעו בתחכום רב, במניפולטיביות ובשיטתיות וגרמו נזק כבד למספר רב של אזרחים תמימים. הנאשם התייצג בכזב כעובד מינהל מרקעי ישראל ובכך החתים את כלל עובדי המנהל, וחמורה מזאת – הביא ליצירת דימוי שלילי של מערכת השלטון בעיניהם של אזרחים מן השורה. פגיעה זו מצדיקה השתת אמצעי משמעת חמורים על הנאשם."

לעניין מידתם של אמצעי המשמעת ציין בית הדין כי: "עבירות המרמה, באופיין ובהיקפן של העבירות המתוארות בכתב התובענה, מחייבות נקיטתה של ענישה מרתיעה שתהלו את חומרתן, ובכלל זה הרחקת הנאשם משירות המדינה לתקופה משמעותית. המדובר באירועים חמורים ביותר, המלמדים על ניצול ציני של אנשים תמימים, כדי לבצע בהם מעשי מרמה מכוערים שכל מטרתם הייתה בצע כסף. למותר לציין כי בעבירות מסוג העבירות אותן עבר הנאשם ובהיקף שבוצע – נודע לנסיבות האישיות משקל דל."

ביום 30.9.09 גזר בית הדין את דינו של העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נויפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה משירות המדינה - העובד יפסל למילוי כל תפקיד בשירות הציבורי שחוק שירות המדינה (משמעת) חל עליו, וזאת עד הגיע העובד לגיל 67 שנים. 4. בכל תקופת הפסילה, תימנע מהעובד הזכות לקבל כל גמלה.

.....

חומר נוסף בנושא משמעת תוכלו למצוא באתר האינטרנט של נציבות שירות המדינה בכתובת <http://www.civil-service.gov.il> תחת "חוזרי היחידות", "המשמעת", "דוחות / נהלים / פסיקה".